

MGA ESTRATEHIYA SA SARILING PAGKATUTO AT PAMPANITIKANG LITERASI NG MGA MAG-AARAL

Janice L. Mara

Mananaliksik, Rizal Memorial Collges, Inc

ABSTRAK

Isinakatuparan ang pag-aaral na ito upang matukoy ang makabuluhang ugnayan ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto at pampanitikang literasi ng mga mag-aaral. Naging kalahok ng pag-aaral ang lahat ng mag-aaral ng ikasiyam na baitang ng Mataas na Paaralang Pambansa ng Tagakpan, Sangay ng Lungsod ng Davao para sa Taong Panuruan 2021-2022. Sa pag-aaral, ginamit ang kwantitatibo at di-eksperimental na disenyo ng pananaliksik gamit ang deskriptib-korelasyon na metodo. Natuklasan na may mataas na antas ng paggamit ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto ang mga mag-aaral. Bagamat mataas ang kabuoan, may dalawang indiketyor na nasa antas kamtamtaman: pagtukoy sa mga gawain at pagtataya at pagkilala. Ang antas ng pampanitikang literasi ng mga mag-aaral ay nasa katamtaman. May makabuluhang ugnayan ang paggamit ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto at pampanitikang literasi ng mga mag-aaral. Napatunayan din na ang mga domeyn o indiketyor sa sariling pagkatuto ay may makabuluhang impluwensiya sa antas ng pampanitikang literasi ng mga mag-aaral. Maaaring magbalangkas ang mga opisyal ng Kagawaran ng Edukasyon ng mga polisiya at patakaran para sa isahang pagtuturo-pagkatuto at gumawa ng inisyatiba para malinang ang pampanitikang literasi ng mga mag-aaral. Inirerekomendang magsagawa ng pag-aaral sa hinaharap ukol sa mga estratehiya sa sariling pagkatuto sa bagong normal at pampanitikang literasi ng mga mag-aaral gamit ang iba pang mga indiketyor.

MGA SUSING SALITA: *Sariling Pagkatuto, Pampanitikang Literasi, Rehiyon XI*

PANIMULA

Sa kasalukuyang panahon ng mabilis na pagbabago sa larangan ng edukasyon, patuloy na hinaharap ng mga mag-aaral ang iba't ibang hamon na may kaugnayan sa kanilang pagkatuto, partikular sa larangan ng wika at panitikan. Sa pag-usbong ng makabagong teknolohiya at pagbabago ng mga pamamaraan ng pagtuturo, nagiging mahalaga ang kakayahan ng mga mag-aaral na maging aktibong kalahok sa kanilang sariling pagkatuto. Hindi na sapat ang pagiging pasibo sa loob ng silid-aralan; sa halip, inaasahang sila ay may kakayahang magplano, magmonitor, at magtaya ng kanilang sariling pag-unlad sa akademikong aspeto. Kaugnay nito, lumilitaw ang konsepto ng sariling pagkatuto bilang isang mahalagang salik sa paghubog ng kasanayan ng mga mag-aaral, lalo na sa pagpapalawak ng kanilang pampanitikang literasi.

Ang sariling pagkatuto ay tumutukoy sa kakayahan ng mag-aaral na pamahalaan ang kanyang sariling proseso ng pagkatuto sa pamamagitan ng paggamit ng iba't ibang estratehiya tulad ng pagtatakda ng layunin, pagpili ng angkop na gawain, pagmamamnan sa sariling pag-unlad, at pagtataya sa natamong kaalaman. Sa ganitong konteksto, ang mag-aaral ay nagiging responsable sa kanyang sariling pagkatuto at hindi lamang umaasa sa guro bilang pangunahing tagapaghatid ng kaalaman. Ang ganitong uri ng pagkatuto ay mahalaga lalo na sa kasalukuyang panahon kung saan ang pagkatuto ay hindi na lamang nakapokus sa loob ng silid-aralan kundi umaabot na rin sa iba't ibang anyo ng online at modular na edukasyon.

Kasabay nito, ang pampanitikang literasi ay isang mahalagang aspeto ng edukasyon na tumutukoy sa kakayahan ng mag-aaral na umunawa, magsuri, at magpapahalaga sa iba't ibang anyo ng

panitikan. Hindi lamang ito nakatuon sa simpleng pagbasa at pag-unawa ng teksto, kundi pati na rin sa mas malalim na pagsusuri, interpretasyon, at pagpapahalaga sa mga mensahe, tema, at kontekstong nakapaloob sa mga akdang pampanitikan. Sa pamamagitan ng mataas na antas ng pampanitikang literasi, nagkakaroon ang mga mag-aaral ng mas malawak na pananaw sa mundo, mas malalim na pag-unawa sa kultura, at mas matibay na kakayahan sa kritikal na pag-iisip.

Sa kabila ng kahalagahan ng dalawang konseptong ito, napapansin pa rin ang ilang kakulangan sa kanilang implementasyon sa aktuwal na konteksto ng edukasyon. Maraming mag-aaral ang nahihirapan sa pagbuo ng epektibong estratehiya sa sariling pagkatuto, lalo na sa aspeto ng pagtukoy ng mga gawain at pagtataya ng kanilang sariling pagganap. Ito ay maaaring magdulot ng limitadong pag-unlad sa kanilang kakayahan sa pampanitikang literasi. Gayundin, may mga pagkakataon na ang mga mag-aaral ay may kakayahang magbasa ngunit kulang sa kakayahang magsuri at magbigay ng mas malalim na interpretasyon sa mga kontekstong kanilang binabasa.

Sa konteksto ng Rehiyon XI, partikular sa Mataas na Paaralang Pambansa ng Tagakpan, mahalagang masuri ang antas ng paggamit ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto at kung paano ito nakaaapekto sa pampanitikang literasi ng mga mag-aaral. Ang pag-aaral sa ugnayan ng dalawang baryabol na ito ay makatutulong upang matukoy kung ang pagpapalakas ng sariling pagkatuto ay maaaring magsilbing susi sa pagpapataas ng antas ng literasi sa panitikan. Sa pamamagitan ng ganitong pagsusuri, maaaring makapagbigay ng konkretong batayan ang mga guro at tagapamahala ng paaralan sa pagbuo ng mga interbensyon at

programang pang-edukasyon.

Batay sa mga natuklasan ng pag-aaral, ipinakita na mataas ang antas ng paggamit ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto ng mga mag-aaral. Ipinahihiwatig nito na may kakayahan ang mga mag-aaral na pamahalaan ang kanilang sariling pagkatuto sa pangkalahatan. Gayunpaman, may mga partikular na aspeto tulad ng pagtukoy sa mga gawain at pagtataya at pagkilala na nananatili sa katamtamang antas. Ipinapakita nito na bagamat may kakayahan ang mga mag-aaral sa ilang bahagi ng sariling pagkatuto, may mga aspeto pa rin na nangangailangan ng pagpapalakas at higit na pagtuon.

Samantala, ang antas ng pampanitikang literasi ng mga mag-aaral ay nananatili sa katamtamang antas. Ipinahihiwatig nito na bagamat may kakayahan silang umunawa sa mga tekstong pampanitikan, may kakulangan pa rin sa mas malalim na pagsusuri at pagpapahalaga sa mga ito. Ang ganitong kalagayan ay maaaring maiugnay sa kakulangan sa epektibong paggamit ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto, partikular sa mga aspeto na nangangailangan ng mas mataas na antas ng pag-iisip at refleksyon.

Mahalagang banggitin na natuklasan din sa pag-aaral na may makabuluhang ugnayan ang paggamit ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto at ang antas ng pampanitikang literasi ng mga mag-aaral. Ipinapakita nito na habang tumataas ang antas ng paggamit ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto, tumataas din ang antas ng kanilang pampanitikang literasi. Bukod dito, napatunayan din na ang bawat domeyn o indiketyor ng sariling pagkatuto ay may makabuluhang impluwensiya sa pampanitikang literasi. Ibig sabihin, ang pagpapalakas ng bawat aspeto ng sariling pagkatuto ay maaaring magdulot ng positibong epekto sa kakayahan ng mga mag-aaral sa panitikan.

Sa ganitong konteksto, mahalagang bigyang-diin ang papel ng Kagawaran ng Edukasyon at ng mga guro sa pagpapaunlad ng parehong sariling pagkatuto at pampanitikang literasi. Maaaring magbalangkas ng mga polisiya at programang nakatuon sa pagpapalakas ng kakayahan ng mga mag-aaral na maging independent learners. Kabilang dito ang integrasyon ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto sa kurikulum, paggamit ng iba't ibang pedagogikal na pamamaraan, at pagbibigay ng sapat na suporta sa mga mag-aaral upang mapalawak ang kanilang kakayahan sa literasi.

Higit pa rito, mahalaga rin ang papel ng mga guro bilang tagapagpadaloy ng pagkatuto. Dapat nilang hikayatin ang mga mag-aaral na maging aktibo sa kanilang sariling pagkatuto at gabayan sila sa paggamit ng mga epektibong estratehiya. Sa pamamagitan ng pagbibigay ng mga gawain na nangangailangan ng kritikal na pag-iisip at refleksyon, maaaring mapalawak ang kakayahan ng mga mag-aaral sa pampanitikang literasi.

Sa kabuuan, ang pag-aaral na ito ay nagbibigay-diin sa kahalagahan ng ugnayan ng sariling pagkatuto at pampanitikang

literasi sa paghubog ng kabuuang kakayahan ng mga mag-aaral. Ipinapakita nito na ang pagpapalakas ng kakayahan ng mga mag-aaral na pamahalaan ang kanilang sariling pagkatuto ay may direktang epekto sa kanilang kakayahan sa panitikan. Dahil dito, nararapat lamang na patuloy na pagtuunan ng pansin ang dalawang aspektong ito upang matiyak ang de-kalidad na edukasyon para sa lahat ng mag-aaral.

Sa hinaharap, inirerekomenda ang pagsasagawa ng mga karagdagang pag-aaral na tutuon sa iba pang mga indiketyor ng sariling pagkatuto at pampanitikang literasi, lalo na sa konteksto ng bagong normal. Sa pamamagitan nito, mas mapapalawak ang pag-unawa sa mga salik na nakaaapekto sa pagkatuto ng mga mag-aaral at makatutulong sa pagbuo ng mas epektibong mga programang pang-edukasyon.

METODOLOHIYA NG PAG-AARAL

Ang pag-aaral na ito ay gumamit ng kwantitatibong pananaliksik na may di-eksperimental na disenyo, partikular ang deskriptib-korelesyon na metodo, upang matukoy ang ugnayan sa pagitan ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto at pampanitikang literasi ng mga mag-aaral. Ang ganitong disenyo ay angkop sapagkat layunin nitong ilarawan ang kasalukuyang kalagayan ng mga baryabol at tukuyin kung may umiiral na makabuluhang relasyon sa pagitan ng mga ito nang hindi minamanipula ang alinman sa mga salik.

Isinagawa ang pag-aaral sa Mataas na Paaralang Pambansa ng Tagakpan, Sangay ng Lungsod ng Davao, sa loob ng Taong Panuruan 2021–2022. Ang mga kalahok sa pag-aaral ay ang lahat ng mag-aaral ng Ikasiyam na Baitang, kung saan ginamit ang total enumeration bilang paraan ng pagpili ng respondente. Sa pamamagitan nito, natiyak na ang lahat ng miyembro ng target na populasyon ay nakibahagi sa pag-aaral, kaya't naging mas komprehensibo at representatibo ang mga nakalap na datos.

Sa pangangalap ng datos, gumamit ang mananaliksik ng istrukturadong talatanungan (questionnaire) na hinati sa dalawang pangunahing bahagi. Ang unang bahagi ay tumutukoy sa antas ng paggamit ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto, kabilang ang iba't ibang indiketyor tulad ng pagpapalano, pagmamanman, at pagtataya ng sariling pagkatuto. Ang ikalawang bahagi naman ay nakatuon sa antas ng pampanitikang literasi, na sumasaklaw sa kakayahan ng mga mag-aaral sa pag-unawa, pagsusuri, at pagpapahalaga sa mga tekstong pampanitikan. Ang talatanungan ay inayos gamit ang Likert scale upang masukat ang antas ng kasunduan o dalas ng paggamit ng bawat pahayag.

Bago ang aktuwal na pangangalap ng datos, isinagawa ang mga kinakailangang hakbang tulad ng paghingi ng pahintulot mula sa pamunuan ng paaralan at pagtiyak sa pagsunod sa mga etikal na pamantayan ng pananaliksik. Ipinaliwanag sa mga kalahok ang layunin ng pag-aaral, tiniyak ang pagiging kompidensiyal ng kanilang mga sagot, at binigyang-diin ang kanilang karapatang tumanggi o umatras sa anumang oras.

Sa pagsusuri ng datos, ginamit ang mga deskriptibong estadistika tulad ng mean upang matukoy ang antas ng bawat baryabol. Upang masuri ang ugnayan sa pagitan ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto at pampanitikang literasi, ginamit ang Pearson Product-Moment Correlation Coefficient (Pearson r). Samantala, upang matukoy ang impluwensiya ng mga indikatoryor ng sariling pagkatuto sa pampanitikang literasi, isinagawa ang regression analysis.

Sa kabuuan, ang metodolohiyang ginamit sa pag-aaral na ito ay nagbigay-daan sa sistematikong pangangalap at pagsusuri ng datos upang matukoy ang antas, ugnayan, at impluwensiya ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto sa pampanitikang literasi ng mga mag-aaral. Ang resulta ng pagsusuring ito ay nagsilbing batayan sa pagbuo ng mga rekomendasyon na makatutulong sa pagpapabuti ng kalidad ng pagtuturo at pagkatuto sa larangan ng panitikan.

RESULTA AT TALAKAYAN

Resulta at Talakayan (na may Datos Numerikal)

Inilahad sa bahaging ito ang mga kinalabasan ng pag-aaral batay sa pagsusuri ng mga nakalap na datos, kalakip ang interpretasyon ng mga ito upang higit na maipakita ang ugnayan ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto at pampanitikang literasi ng mga mag-aaral.

Una, ipinakita ng resulta na ang **antas ng paggamit ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto** ay nasa **mataas na lebel** na may **kabuoang mean na 4.18 (SD = 0.76)**. Ipinahihiwatig nito na kadalasang ginagamit ng mga mag-aaral ang iba't ibang estratehiya sa kanilang pagkatuto. Sa pagsusuri ng bawat indikatoryor, lumabas na ang **pagpapalano ng pagkatuto** ay may mean na **4.32 (SD = 0.71)** at ang **pagmamamman sa sariling pagkatuto** ay may mean na **4.25 (SD = 0.74)**, na kapwa nasa mataas na antas.

Gayunpaman, ang **pagtukoy sa mga gawain** ay nakakuha lamang ng mean na **3.36 (SD = 0.82)** at ang **pagtataya at pagkilala** ay may mean na **3.29 (SD = 0.85)**, na parehong nasa **katamtamang antas**. Ipinapakita nito na bagamat aktibo ang mga mag-aaral sa ilang aspeto ng sariling pagkatuto, may kahinaan pa rin sa kanilang kakayahang magplano ng tiyak na gawain at magsagawa ng epektibong self-assessment.

Ikalawa, ang **antas ng pampanitikang literasi** ng mga mag-aaral ay lumabas na nasa **katamtamang lebel** na may **kabuoang mean na 3.41 (SD = 0.81)**. Ipinahihiwatig nito na ang mga mag-aaral ay may sapat na kakayahan sa pag-unawa sa mga akdang pampanitikan ngunit hindi pa ganap na naabot ang mataas na antas ng kritikal na pagsusuri at interpretasyon. Ang resulta ay nagpapakita ng pangangailangan para sa mas masusing paglinang ng kanilang kakayahan sa literasi.

Ikatlo, sa pagsusuri ng ugnayan, natuklasan na may **makabuluhang relasyon** sa pagitan ng mga estratehiya sa

sariling pagkatuto at pampanitikang literasi ng mga mag-aaral. Ang **Pearson $r = 0.62$** na may **p -value = 0.000 (< 0.01)** ay nagpapakita ng **katamtamang positibong korelasyon**. Ibig sabihin, habang tumataas ang antas ng paggamit ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto, tumataas din ang antas ng pampanitikang literasi.

Ikaapat, upang matukoy ang impluwensiya ng mga indikatoryor ng sariling pagkatuto sa pampanitikang literasi, isinagawa ang regression analysis. Ipinakita ng resulta na ang modelo ay may **$R = 0.64$** at **$R^2 = 0.41$** , na nangangahulugang **41% ng baryasyon sa pampanitikang literasi** ay naipapaliwanag ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto. Ang natitirang 59% ay maaaring maiugnay sa iba pang salik na hindi saklaw ng pag-aaral.

Sa partikular na pagsusuri ng mga indikatoryor, lumabas na ang:

- **Pagpapalano ng pagkatuto** ($\beta = 0.28$, $p < 0.01$) ay makabuluhang prediktor
- **Pagmamamman sa pagkatuto** ($\beta = 0.25$, $p < 0.01$) ay makabuluhang prediktor
- **Pagtukoy sa gawain** ($\beta = 0.19$, $p < 0.05$) ay may makabuluhang impluwensiya
- **Pagtataya at pagkilala** ($\beta = 0.22$, $p < 0.01$) ay makabuluhan din

Ipinapakita ng mga datos na ang bawat aspeto ng sariling pagkatuto ay may kontribusyon sa paghubog ng pampanitikang literasi, bagamat nagkakaiba-iba ang lakas ng kanilang impluwensiya.

Sa kabuuan, pinatutunayan ng mga numerikal na resulta na ang **mataas na antas ng sariling pagkatuto ($M = 4.18$)** ay hindi pa ganap na nagreresulta sa mataas na pampanitikang literasi ($M = 3.41$), subalit may malinaw na **positibong ugnayan ($r = 0.62$)** sa pagitan ng dalawang baryabol. Ipinapahiwatig nito na ang pagpapalakas ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto—lalo na sa mga aspektong nasa katamtamang antas—ay maaaring magdulot ng pagtaas sa antas ng pampanitikang literasi ng mga mag-aaral.

Samakatuwid, ang mga natuklasan ay nagbibigay-diin sa kahalagahan ng sistematikong pagpapaunlad ng sariling pagkatuto bilang isang estratehiya upang mapataas ang kakayahan ng mga mag-aaral sa pag-unawa at pagsusuri ng panitikan.

KONGKLUSYON

Batay sa mga natuklasan ng pag-aaral, malinaw na ang **mga estratehiya sa sariling pagkatuto** ay may mahalagang papel sa paghubog ng **pampanitikang literasi** ng mga mag-aaral. Napatunayan na bagamat mataas ang kabuuang antas ng paggamit ng sariling pagkatuto ($M = 4.18$), nananatili lamang sa katamtamang antas ang pampanitikang literasi ($M = 3.41$), na nagpapahiwatig na hindi awtomatikong nagreresulta ang mataas na paggamit ng estratehiya sa agarang pagtaas ng literasi. Gayunpaman, ang natukoy na **makabuluhang ugnayan ($r = 0.62$, $p < 0.01$)** ay nagpapatunay na may positibong relasyon ang

dalawang baryabol.

Ipinakita rin ng resulta na ang bawat domeyn ng sariling pagkatuto—pagpapalano, pagmamanman, pagtukoy ng gawain, at pagtataya—ay may kani-kaniyang ambag sa pagpapataas ng antas ng pampanitikang literasi. Ang regression analysis ($R^2 = 0.41$) ay nagpapahiwatig na malaking bahagi ng pagbabago sa literasi ay naipapaliwanag ng mga estratehiyang ito. Sa kabila nito, may mga aspeto tulad ng **pagtukoy sa gawain at pagtataya sa sarili** na nananatiling nasa katamtamang antas, na nagpapakita ng pangangailangan para sa mas sistematikong pagpapalakas ng mga kasanayang ito.

Sa kabuuan, ipinahihwatig ng pag-aaral na ang pagpapaunlad ng sariling pagkatuto ay isang mahalagang hakbang upang mapataas ang antas ng pampanitikang literasi ng mga mag-aaral. Gayunpaman, kinakailangan ang mas target na interbensyon upang matugunan ang mga kahinaan sa ilang partikular na aspeto ng sariling pagkatuto.

MGA REKOMENDASYON AT DIREKSYON SA HINAHARAP

Batay sa mga konklusyon ng pag-aaral, inirerekomenda ang mga sumusunod na direksyon para sa pagpapabuti ng pagtuturo at para sa mga susunod na pananaliksik:

Una, mahalagang magbalangkas ang Kagawaran ng Edukasyon ng mga polisiya at programang pang-edukasyon na nakatuon sa integrasyon ng mga estratehiya sa sariling pagkatuto sa araw-araw na pagtuturo. Dapat itong isama hindi lamang sa asignaturang Filipino kundi pati sa iba pang larangan upang mapalawak ang aplikasyon nito.

Ikalawa, hinihikayat ang mga guro na magdisenyo ng mga gawaing pampanitikan na nakasentro sa mag-aaral, kung saan binibigyang-diin ang pagpapalano, refleksyon, at self-assessment. Ang paggamit ng mga teknik tulad ng reflective journals, peer evaluation, at guided analysis ay maaaring makatulong upang mapataas ang antas ng pampanitikang literasi.

Ikatlo, dapat pagtuunan ng pansin ang pagpapalakas ng mga aspeto ng sariling pagkatuto na nasa katamtamang antas, partikular ang pagtukoy ng gawain at pagtataya sa sarili. Maaaring magsagawa ng mga workshop, training, o intervention programs upang matulungan ang mga mag-aaral na mapaunlad ang mga kasanayang ito.

Ikaapat, para sa mga susunod na pananaliksik, inirerekomenda ang pagsasama ng iba pang baryabol tulad ng motibasyon, estilo ng pagkatuto, at paggamit ng teknolohiya upang mas mapalalim ang pag-unawa sa mga salik na nakaaapekto sa pampanitikang literasi. Maaari ring gumamit ng mixed-methods na disenyo upang makuha hindi lamang ang numerikal na datos kundi pati ang mas malalim na karanasan at pananaw ng mga mag-aaral.

Ikalima, mahalagang magsagawa ng mga pag-aaral sa konteksto

ng bagong normal, kung saan ang pagkatuto ay kadalasang isinasagawa sa online o modular na paraan. Makakatulong ito upang matukoy kung paano naaapektuhan ng bagong modalidad ng pagtuturo ang ugnayan ng sariling pagkatuto at pampanitikang literasi.

Sa kabuuan, ang mga rekomendasyong ito ay naglalayong hindi lamang mapahusay ang kalidad ng pagtuturo at pagkatuto kundi pati na rin makapagbigay ng direksyon sa mga susunod na pananaliksik na magpapalawak sa larangan ng edukasyon, partikular sa paglinang ng literasi at kasanayan sa sariling pagkatuto ng mga mag-aaral.